

hensigtsmæssigt at udstykke den almindelige Forhandling og at gjentage de almindelige Betragtninger ved ethvert Lønningsforslag. Jeg beder derfor ærede Medlemmer — uden at jeg vil sige, at de ved at gaa en modsat Vej egentlig gaa udenfor Sagen — at bistaa mig heri, at vi lade de almindelige Betragtninger have havt deres Plads ved det første Lovforslags Behandling, og at vi ved det foreliggende og de følgende Lovforslag holde os til de enkelte Lønningsposter.

Rjar: Til den ærede Formands Bemærkninger, som jeg er fuldstændig enig i, maa jeg maaste som en Undskyldning sige, at det var mig fuldstændig bevidst, at mine almindelige Bemærkninger vilde have været bedre paa deres Plads igaar. Det har jeg hele Eiden havt fuldstændig for Die. Men det maa maaste være mig tilladt at sige den Bemærkning til, at, da det igaar, havde jeg nær sagt, kunde blive min Tur at faae Ordet, var Klaffen saa mange, at jeg af Hensyn dertil opstalte til idag, hvad jeg havde at sige, under Forudsætning af, at jeg kunde faae det Samme sagt ved den nu foreliggende Sag som igaar. Det har været mig fuldt bevidst, at mine Bemærkninger havde været langt bedre paa deres Plads igaar; men jeg tror dog ikke, at jeg har gjort noget Brud paa Forretningsordenen ved at fremsføre dem idag, og jeg takker altsaa for den Opmærksomhed, som det ærede Thing har vist mig.

Taug: Jeg fandt ikke Leilighed til igaar at udtale mig, og jeg har derfor nu bedet om Ordet for i Henshold til den Beskyttelse, som den ærede Formand har ladet den ærede foregaaende Taler blive til Del, at udtale mig nogenlunde paa samme Maade, om end i en anden Retning, om Sagen i dens Helhed, som jeg havde tænkt at gjøre igaar. Jeg haaber, at det maa blive mig tilladt, jeg skal fatte mig i stor Korthed.

Formanden (Krabbe): Jeg frygter dog for, at jeg i den Henseende maa skuffe det ærede Medlems Forventning.

Taug: Det vil tilbørlig blive et Svar paa, hvad den ærede foregaaende Taler har sagt.

Formanden (Krabbe): Det er ikke Alt, hvad der bliver fremsat, som behøver Svar. Det ærede Medlem maa vistnok være enig med mig i det Udførelse i at benytte den Betragtning til Rettesnor, som jeg tillod mig at fremsætte for lidt siden. Det, som det ærede Medlem strøfede, og som den ærede foregaaende Taler ogsaa berørte, at de ikke havde havt Leilighed til at udtale sig igaar, har jo ogsaa kun en relativ Virkelighed, eftersom ærede Medlemmer, som ønskede

at udtale sig, kunde, naar de igaar havde begjæret Ordet, have faaet Leilighed dertil ved Forhandlingernes Fortsættelse i et nyt Møde. Da vi nu imidlertid ere gaaede over til det næste Lovforslag, beder jeg ærede Talere om at holde sig til den Sag, som ligger for.

Taug: Jeg veed ikke, om jeg maa tillade mig nogle korte Bemærkninger i samme Retning, om end fra en anden Side, som den ærede foregaaende Taler, om jeg altsaa maa faae samme Frihed, som den ærede Formand gav den ærede foregaaende Taler, naar jeg kun benytter Ordet halvt saa længe, som han havde det? Det staar saaledes for mig, at det er et meget uheldigt Tidspunkt for Embedsmændene, at Spørgsmaalet om Lønningsforhøjelse er kommet for. Vi høre Klager rundt om fra alle Samfundsklasser over, at man føler sig trykket. Vi hørte udtale her ved Finantslovens Behandling fra højre Side, hvorledes Landmanden følte sig trykket. Ogsaa Haandværkeren føler sig trykket, Kjøbmanden ligeledes, kort, Alle følte sig trykkede, saa jeg tror ikke, at Trykket er større paa Embedsmændene end paa Andre. Men der er en anden Betragtning, som jeg vil gjøre gjældende, og det er, at jeg tror, at man fra et demokratisk Standpunkt skal passe vel paa, at vore Embedsmænd ikke blive bange for at komme under en demokratisk Regjering. Det Første og Vigtigste, mener jeg, for et Folke-thing er at pleie om Danmarks Riges Grundlov, saa at den kan gro og blive stor og ikke af og til bliver udsat for Stormløb, og jeg tror, med dette for Die, at det ikke vilde være tjenligt, at Embedsmændene skulde blive bange for et demokratisk Ministerium og have det Indtryk, at, naar det kom, begyndte man med at sætte sig ned og tælle, hvor mange Timer de arbeide, hvor mange Timer de ere paa Kontoret osv. Dette er nu Noget, som man slet ikke kan gjøre. Jeg tror, at der er mange Stillinger, hvor man slet ikke kan tælle Timerne. En Professor ved Universitetet f. Ex. kan meget godt udfylde sin Plads, selv om han kun holder et eneste Foredrag om Dagen, fordi Forberedelserne hertil kunne optage hele hans Tid; saaledes er der baade den ene og den anden Stilling, hvor man ikke kan tælle Timerne. Man siger, at en Arbejder er sin Løn værd, og det ere vi jo enige om i Almindelighed, det er kun, naar det kommer til den praktiske Udførelse, at der kommer forskellige Meninger frem. Embedsstillingerne ere jo uhyre vigtige for Folket paa Grund af Alt, hvad Embedsmændene have at forvalte, for at Folket kan have det hyggelig og vel i alle Retninger, og jo mere vi fordre af Embedsmanden, jo mere betroet hans Post er, og jo større Forberedelse der maa kræves til en saadan Post, desto bedre bør han ogsaa lønnes. Jeg synes saaledes, at man ikke maa se smaat paa saadanne Stillinger,